

Ser pocs... Continuació

Dg, 2/06/2013 per Cori Casanova

[A la intempèrie](#)

No només a l'Església ens lamentem que "som pocs", que "costa". Que aconseguir que una persona -que un jove!- responguin a una iniciativa, a una proposta, és una tasca ingent.

Em sembla que només omplen el futbol, les curses de cotxes, i alguns concerts massificats...

Però en la vida de cada dia, en les nostres vides professionals, cíviques, de lleure, descobrim també que "[ser pocs](#)" [pot ser una oportunitat](#). I aprenem lliçons que venen de gent que no es rendeix, que construeix camins, traba amistat, és fidel... també, i precisament, en els temps que còrren.

Ho he viscut aquests dies en el 19è Congrés de la meua societat professional de [metges foniatres SOMEF](#), que s'ha celebrat a Vilanova i la Geltrú. Es una societat petita, i, donats els temps que còrren, no hi ha assistit una gran nombre de membres. Però qui organitzava el Congrés ha sabut fer-ne una oportunitat magnífica. Oportunitat de treball i estudi, però també d'amistat i d'afecte. I ho ha fet movilitzant família i amics, coneguts, saludats i xarxa de persones que fan de Vilanova una ciutat viva, oberta i festiva. Això ha permès que gent de tota Espanya gaudís del ball de bastons, o d'una assaig de castellers, degorgés cava o aprengué a fer salsa de calçots de la mà dels amics de la metgessa anfitriona. Res a veure amb els Congressos finançats per l'industria farmacèutica o d'electromedicina on el diner substitueix l'afecte.

Recordava la coneguda frase, que cal "pensar en global i actuar en local". Possiblement en la societat de les xarxes, la xarxa humana retroba tot el seu sentit. Les xarxes de persones, amb nom i cognom traben lligams de gran resistència. I només podem dibuixar futur creant petites realitats cel·lulars, potser fins i tot simbòliques, que obrin noves perspectives, possible, viables, y bones.

I no sé, avui veient com a la Plaça de la Catedral de Barcelona es celebrava la missa de Corpus, enmig de turistes, bicicletes, terrasses de bars, gegants, caps grossos, guardia urbana, bandes de música... em preguntava si això era signe de l'Església de futur que esperem. Es cert que ens costa "ser pocs", però no està de més recordar que Benet XVI parlava de "minoria creativa", en perspectiva de futur, amb capacitat d'imaginar i de crear. A la societat civil moltes persones i grups ens mostren també un camí per a ser-ho.